

Vad är synd?

I första hand är det ju olydnad mot Gud.

Man kan dela upp det i två avdelningar Den första är syndens och dödens lag. Den andra är att varje människa har syndat.

Rom. 8:2 Ty den andliga lag som gäller för livet i Kristus har gjort mig fri ifrån syndens och dödens lag.

Som du ser så talas det om två lagar här, den lag som gäller för livet i Kristus, och syndens och dödens lag. Synden och dödens lag den finns redan, precis som livets andes lag. För att komma in under syndens lag, behöver vi inte göra ett enda dugg, det räcker med att vi föds till denna värld, så kommer vi in under syndens och dödens lag. Och alla som bifinner sig i den lagen, kommer att gå förlorade, om man inte frivilligt går över till livets andes lag.

Rom. 5:12 Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden, och så nådde döden alla människor.

Som sagt, så behöver vi inte göra ett enda dugg för att gå förlorade, för det fanns en lag som gällde i denna värld, och in i den lagen föddes vi, och genom den nådde oss döden. Om vi föds till svenskar, så finns det ju svenska lagar som råder här innan du och jag föddes, och när vi föds kommer dom lagarna att gälla för oss. Om vi sedan inte gillar dom svenska lagarna, så finns det bara en möjlighet att slippa dom, och det är att flytta till ett annat land, till andra lagar. Och så är det också när det gäller syndens och dödens lag.

Vi kan flytta till livets Andes lag.

Rom. 8:2 Ty den andliga lag som gäller för livet i Kristus Jesus har gjort mig fri från syndens och dödens lag.

Och det bästa med att flytta till livets Andes lag är, att allt redan är färdigt, det har Gud i Kristus gjort. Kristus har friköpt oss ifrån synden och dödens lag. Det finns alltså en lag gällande, som Gud stiftade när han sa följande till Adam.

1 Mos. 2:15-17 Så tog nu Herren Gud mannen och satte honom i Edens lustgård, till att bruka och bevara den. Och Herren Gud befalldes mannen och sade: "Av alla andra träd i lustgården må du äta fritt, men av kunskapens träd på gott och ont skall du inte äta, ty när du äter av det, skall du döden dö."

Skall du döden dö sade Gud till Adam. Gud står för det han säger, annars vore han ju inte rättfärdig eller trovärdig, därför säger han också i Rom.3:26 Ja, så ville han i den tid, som nu är, lämna beviset för att han är rättfärdig. Härigenom skulle han både själv befinnas vara rättfärdig och göra den rättfärdig som låter det bero på tro på Jesus.

Det finns en lag som är verksam i våra kroppar, den får oss till att synda. Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda, som jag inte vill göra, det gör jag. Det står en Världshärskare bakom syndens och dödens lag, nämligen Satan, och det är han som får oss att synda. Hela världen är i den ondes våld 1 Joh. 5:19 Ty av honom är de fångade, så att de göra hans vilja. 2 Tim. 2:26

Vi står alltså under en lag som gör det omöjligt för oss, att ha gemenskap med Gud, antingen vi har syndat eller inte. Vi föds till syndare. Vi blev syndare på grund av Adams olydnad mot Gud.

Rom. 5:19 Liksom en enda människas olydnad "gjorde alla till syndare".

Det andra var ju att varje människa har syndat.

Rom. 3:23 Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud.

1 Joh. 1:10 Om vi säga, att vi inte ha syndat, så göra vi honom till en ljugare, och hans ord är icke i oss. Vi gör alltså Gud till en lögnare, om vi säger att vi inte har syndat.

1 Joh. 1:8 Om vi säga, att vi inte hava någon synd, så bedraga vi oss själva, och sanningen är icke i oss.

Vi vill väl inte göra ljus till mörker, och säga att vi inte har syndat, och inte heller att vi ha någon synd?

En del av Romarbrevet handlar om syndens och dödens lag, och det var i första hand den, som jag vill lyfta fram. Och att det tack vare den är omöjligt för oss människor att ha gemenskap med Gud, och att på egen hand försöka att uppfylla lagen.

**Rom. 7:24-25 Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från dödens kropp?
Gud vare tack genom Jesus Kristus vår Herre.**

En härlig väg.

Som ni säkert har iakttagit så talar jag ofta om hur underbart Jesu liv är i mina studium, och även i detta vill jag lyfta fram Honom. Det är för vår egen skull. För den som har sett vad Jesus verkligen betyder för ens liv, han har kommit in i hans seger, och lider sedan inga nederlag. (Om man förbliver i Honom.)

1 Kor. 13:1-8 Om jag talade både människors och änglars språk men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal. Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting. Och om jag delar ut allt vad jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit.

Tänk vad mycket man kan göra utan kärlek. Till och med att låta sig brännas upp på bål.

1 Kor. 13:4 Jesus är tålmodig och god. Jesus är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst. Han är inte utmanande, inte självisk, han hyser icke agg för en oförrätts skull, han vill ingen något ont. Jesus finner inte glädje i orätten, men gläds med sanningen. Jesus bär allt, allt tror han, allt hoppas han, allt uthärdar han.

Jesus upphör aldrig.

Men dom andliga gåvorna skall tystna. Många tror att bara därför att någon har fått en andlig nådegåva, så är den människan Kristuslik, hon är väldigt andlig, men så är det inte. Jesus varnar oss för att se till dom yttre tecknen, jag känner er inte säger han till dem som på domens dag kommer fram till honom och säger. Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn. Matt. 7:22

Vad säger Jesus till dem!

Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni onskans hantlangare! Matt.7:23

Nu är det ju inte så med oss alla som har andliga gåvor, Guds Ande kan uppenbara sig genom oss, men vi får den skull inte tro att vi är Kristuslika. Det är dom som klappar sig för bröstet och tror att dom är väldigt andliga, och speciellt utvalda, som bara ser till gåvorna och inte ser upp till Honom som har givit dem, nämligen Jesus, han som for upp i höjden och gav människorna gåvor.

Paulus säger till församlingsborna i Korint. **"Att i haven blivit rikligen begåvade i alla stycken, i fråga om allt vad tal och kunskap heter."** 1 Kor.1:5

Dom hade dom flesta nådegåvorna som man kunde få, men ändå ville han visa dem på en ännu bättre väg, en övermåttan härlig väg, nämligen kärlekens väg. En ekande brons en skrällande cymbal, det är vad den naturliga människan är, hård, kall och likgiltig. Dom flesta ut av oss är sådana, och även efter sen vi har blivit kristna är vi ju i samma tillstånd. Men vi får ändå vara med och tjäna Herren, men syftet är att han skall få ta gestalt i oss så att hans väsen och liv kommer fram, att Kristus får bli allt i oss.

Jag vill lära känna Jesus säger Paulus. Att lära känna Jesus, är att låta han få leva ut sitt liv i oss, det är då som man upptäcker att precis som det står om kärlekens väg, sådan är han i oss. Kärleksfull, tålmodig, mild, trofast, saktmodig, återhållsam, hyser inte agg för en oförrätts skull, vill ingen något ont. Allt kan han, allt bär han och allt tror han, och vem vill inte äga ett sådant liv?

Det är därför som jag gång på gång försöker att få oss att gå tillbaka till hans ord, att få oss att lyda Honom, att tro på hans ord. Att upprätta trons lydning. Mina vänner! Det finns bara en väg att få uppleva hans liv i oss, det är att mista sitt eget liv. Det är ju ingen lätt väg, men det man vinner är ju Kristus, en övermåttan härlig väg, kärlekens väg, och jag skulle önska att vi alla ville vandra den vägen.

Tänk att få äga Guds eget liv i en, han som var så kärleksfull, att han som inte har skonat sin egen Son, utan utgivit Honom för oss alla, huru skulle han annat än också skänka oss allt med honom. I början av mitt kristna liv, var jag en morgon i bön inför Gud, och jag hörde han då säga till mig, jag ger dig min Son, jag tackade och tog emot Guds gåva. Men inte viste jag då vad jag tog emot, men nu vet jag lite mer, och må jag aldrig få mista Honom. Gud säger detsamma till oss i dag. Jag ger er min Son, hör Honom.

Ledd av Anden.

I Jesaja 6:16 står det. Så sade Herren: Ställen eder vid vägarna och sen till och fråga efter forntidens stigar. Han går dom stigar han alltid har gått.

Hes. 18:25 Men nu sägen i: Herrens väg är inte alltid densamma. Hör då, i av Israels hus: Skulle verkligen min väg inte alltid vara densamma? Är det icke fastmer eder väg, som icke är densamma.

Jo, Herrens vägar är alltid dom samma, han verkar på samma sätt i dag som på apostlagärningarnas tid.

Apg. 8:26-31 En ängel från Herren sade till Filippos: Gå nu vid middagstiden ut på vägen som leder från Jerusalem ner till Gaza. Vidare i vers 29 Anden sade till Filippos: Gå fram till vagnen och håll dig intill den.

Jag skall nu berätta för er att Herren är densamme i dag, att Anden leder oss på samma sätt som då, och jag skall börja med en händelse som inträffade uppe i Åsele. En morgon var jag stadd i bön och hörde då Anden säga till mig, att åka till en bokhandel i Dorotea och att där köpa en bok. Jag viste inte vad för slags bok det var, men for dit och gick in i bokhandeln, och Anden gav mig inspiration för att köpa en bok om falska profeter. Köpte alltså den och for tillbaks till Åsele.

Började sedan att omedelbart läsa den, och den hade ett budskap om att en som uppträdde som profet, honom skulle man kontrollera extra noga. Det stod att man kan inte uppträda som profet om man inte själv hade gjort rätt för sig, eller har obetalda räkningar liggande hemma, o,s,v.

Själv hade jag för tre år sen blivit frälst och hade ett brokigt förflutit bakom mig. Jag hade lämnat efter mig obetalda räkningar för omkring 20,000 kr. Och jag upplevde att skulle jag fortsätta att tjäna Herren, så var jag tvungen att omedelbart betala dessa räkningar. Jag hade i mitt giftermål gift mig till en summa pengar och sa till min fru, att jag var tvungen att ta ut dom och göra rätt för mig. På en vecka betalade jag alla mina skulder, nästan 20,000 kr, och sade samtidigt till mina fordringsägare att det var tack vare Jesus som dom fick tillbaks sina pengar. Det kändes riktigt skönt att få göra rätt för sig, och sen dess har jag med Guds hjälp gjort rätt för mig.

Nästa händelse som jag skall ta upp, hände när jag bodde i Göteborg och under en tid upplevt att Gud ville att jag skulle åka till Hongkong. det fanns nämligen en missionär där, som Herren ville besöka. Till saken hör, att han inte viste eller kände mig, hade aldrig sett eller hört mig. Jag skrev ett brev till honom och sade att jag vid en viss tidpunkt skulle besöka honom.

Det visade sig efteråt, att den tidpunkten som jag hade sagt att jag skulle anlända inte stämde, det slog fel med en hel dag. Men se nu vad Herrens Ande förmår. Jag anländer alltså en dag för sent, missionären hade aldrig sett mig, ändå står han nedanför trappan och ropar mitt namn till mig när jag kommer gående. Är inte Herrens vägar alltid dom samma?

Vid ett annat tillfälle bad Guds Ande mig att åka till en ort som heter Ockelbo, och att där besöka en person som jag kände. Jag bodde då som nu i Nässjö och kontaktade inte honom utan for dom 50 milen som det var till Ockelbo, och anlände vid halv femtiden eftermiddag, knackade på och sa att Herren har sänt mig.

Mannen ifråga blev alldeles ifrån sig, gripen till hela sitt hjärta, han hade under en längre tid undrat om Jesus verkligen brydde sig om honom. Och samma dag som jag kommer hade han timmarna innan när han satt på tåget hem från sitt arbete, så bad han att Jesus skulle sända någon. Inte ett undra på att han blev gripen, där kommer en man som har åkt 50 mil enkel resa på Andens befallning och besöker honom. Jesus har verkligen omsorg om oss. Han har sedan sagt, att det som då hände förändrade hela hans liv inför Gud, och vittnat för många vilken omsorg Jesus har om de sina.

Jag har på Andens befallningar varit i förutom Hongkong, både i Norge och Polen, och fått besöka många människor i Sverige. Anden hade sagt till Filippos att han skulle gå vid middagstiden, och när han kom fram att han skulle närma sig vagnen. Jag har också upplevt hur väl det stämmer

med tiden när Anden får leda oss.

Jag skall avsluta med ett annat besök som Anden bad mig göra, han bad mig att besöka en tidigare vän till mig, som jag hade innan jag blev frälst. Jag lyckades ta reda på vad han bodde, han hade nämligen flyttat från Göteborg och bosatt sig långt ute på landsbygden. Min vana trogen så kontaktade jag inte honom i förväg, det gjorde jag väldigt sällan, för jag hade lärt mig att lita på den Helige Ande, det han sa var rätt. Jag förlitade mig inte på mitt eget förstånd, för gör man det, då kan man inte vara ledd av Anden.

Kom alltså fram till hans hus, men när jag sen knackar på, så visar det sig att ingen är hemma. Jag börjar undra, för det brukade stämma när Anden hade fått leda mig, och jag hade inte heller under vägen upplevt att jag var ute på fel ärende. När jag står där och funderar kommer det en bil körande, och vem är det som kommer, jo, just min vän som jag skall besöka. Han berättar för mig att han ytterst sällan kommer hem under dagen, han bedrev en firma längre bort i ett litet samhälle, och hade fullt upp med det. Men den dagen var han tvungen att åka hem för att hämta ett papper som han behövde. Jag vet ju vem som drev honom hem, det var Anden som fick honom till det. Sen fick jag förmånen att tala om vad Jesus hade gjort i mitt liv.

Sist han såg mig, var jag en fullfjädrad alkoholist, han besökte mig några gånger när jag var inlagd på sjukhus. Ja mina vänner, Herrens vägar är alltid dom samma, det är vi som skall försöka att med egna idéer få Guds verk att gå framåt. Men skulle något vara så underbart, att jag inte förmådde det, säger Herren.

Andens liv och Andens gåvor.

Joh. 10:10 Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skola hava liv, och liv i överflöd.

Rom. 8:6-10 Andens sinne är liv och frid,...Anden är liv för rättfärdighetens skull.

Rom. 12:6 Och vi hava olika gåvor allt efter den nåd, som har blivit oss givna.

1 Kor. 12:7 Men de gåvor, i vilka Anden uppenbarar sig, givas åt var och en så, att de kan bliva till nytta.

Och vidare i 2 Kor. 4:7 Men denna skatt har jag i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från mig.

Att ha liv i Anden, och att ha Andens gåvor, är två helt skilda saker. Man kan faktiskt ha Andens gåvor men inte livet i Kristus. Det talar Jesus tydligt om i Matt. 6:22-23 **Många skola på den dagen säga till mig: Herre, Herre, hava vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar. Men jag skall betyga för dem: Jag har aldrig känt er; gå bort ifrån mig, i ogärningsmän?**

Det finns alltså möjligheter, att Guds Ande uppenbarar sig genom vissa människor. Det är dom som i första hand bara vill höras och synas, är villiga att mot taga Andens gåvor, men är inte så särskilt intresserade av Jesus. Vill vara stora i sig själva, vill hellre bli uppskattade av människor än att bli uppskattad av Gud.

Jag har kommit för att ni skola hava liv och liv i överflöd.

Det är det som vi i första hand skall eftersträva. Man kan uppleva att man har liv, och övernog, men inte att Anden vill uppenbara sig genom en, han vill för tillfället inte göra någonting. Man upplever alltså hur Anden lever sitt liv i en, precis som det står om kärlekens väg i 1 Kor.13. Men inte i genom en.

Ett fel som jag har uppmärksammat under mitt kristna liv, är att det predikas och undervisas väldigt mycket om hur viktigt det är att tjäna, att tjänandet går i första rummet, antagligen för att det står, "störst är den som tjänar". Men Jesus säger att han har kommit i första hand för att vi skola ha liv och det i överflöd.

Vi skall inte tjäna förrän vi har liv, när vi har något att bjuda på, när vi kan komma med Kristi välsignelser och inte med alla våra egna naturliga gåvor. Man kan alltså uppleva att Anden lever i oss, det är lugnt och skönt, han har inga anspråk att för tillfället vilja göra något igenom oss, vi blir helt enkelt helt stilla, sysslar med det som man har för dagen. Man kan läsa om hur profeterna fick vänta ganska länge ibland, innan Anden använde dem.

Jer.42:7 Och 10 dagar därefter kom Herrens ord till Jeremia.

Man kan läsa lite över allt att dom fick vänta ganska länge på Andens uppenbarelse. I första Samuelsboken talas det om att Herrens ord var sällsynt på den tiden, och att profetsyner var ovanliga. Även Elia fick vänta. Som sagt, det är inte alltid som Guds Ande vill använda oss, och då är det inget fel att bli stilla, att säga, att jag har inte fått något från Gud, vad andra än må tycka.

Andens gåvor i vilka Anden uppenbarar sig:

Det är alltså en helt annan person inte vi, inte du eller jag, det är Andens förmåga. Självt har jag upplevt en del av Andens gåvor. Jag har till ex upplevt gåvan att skilja mellan olika andar. Jag var en gång på besök i en kyrka, och mannen som predikade, var en ganska högt uppsatt person inom det andliga området. Och Guds Ande kom tydligt över mig och uppenbarade att det inte var Kristi Ande som talade igenom honom.

Jag har upplevt hur trons Ande har kommit över mig, har i vissa stunder fått säga ord som har skapat tro. Det är något helt fantastiskt när Anden talar, man upplever inte det minsta tvivel på det han säger igenom en, Gud sade och det stod. Om ni har tro vore det blott såsom ett senapskorn säger Jesus, så skulle ni bjuda berget att flytta på sig, och det skulle ske, så upplever jag det när Anden talar trons ord.

Jag har förmaningens gåva, som verkligen inte är lätt att ha.

Gåvor som under och tecken, det uppskattar folket, men om Jesus förmanar genom någon, då är det inte välkommet. Oftast är det faktiskt så, att när Anden förmanar någon genom mig så blir jag anklagad för att gå djävulens ärende, att jag är besatt av en ond ande, och det kan gälla både den enskilde och pastorn. "Om man tillrättavisar någon som lever i världen, så blir man aldrig anklagad för att gå djävulens ärende".

Pastorn tycker man skall ha ett bättre andligt seende, men tyvärr så är dom som har någon position i församlingarna sämre på att ta emot en förmaning från Gud än andra. Låten förmana eder står det ju, och är det skriftenligt då tycker jag att man åtminstone skall pröva det. Men det är som Jesus säger, att det skall gå lärjungen såsom hans Herre. Om de hava kallat husbonden för Beelsebul, hur mycket mer skola de då icke så kalla hans husfolk.
Matt.10:25

Jag har vid ett flertal tillfällen blivit beskydd för att vara besatt av onda andar. Vid minst tre tillfällen har kristna människor bett mig att lämna deras kyrka eller lokal, ja så är det mina vänner, det är inte alltid så lätt att tjäna sin Mästare.

Ve eder om alla talar väl om eder säger Jesus, så egentligen är det ett sundhetstecken, att vi är på rätt väg när folk anklagar oss, talar illa om oss, för vi är ju både ljus och salt. Att bli tillrättavisd av en annan människa vet jag av egen erfarenhet, "har nämligen själv blivit det", är ju inte så lätt, och då ut av någon som inte har någon position i församlingen, gör ju det inte lättare, så jag har förståelse för deras reaktion, men att genast säga att det är en ond ande eller djävulen som talar genom en, utan att först verkligen rannsakat sig själv, det vittnar inte om någon större ödmjukhet.

Tänk på det när du är ivrig att få någon Andlig nådegåva, om du verkligen vill vara Gud till behag, och inte behaga människor, att det kanske just är dom gåvorna när det gäller att tala, som det kan bli mest förföljelse, för vi människor är inte annorlunda idag, än dom var på Jesu tid.

Andens liv och Andens gåvor, båda vill ju Gud att vi skall ha, han uppmanar oss att vara ivriga i att undfå dom Andliga nådegåvorna. Men det Gud ändå sätter i första rummet, är att Kristus får ta gestalt i oss, för om vi bär mycken frukt, så blir vår Fader förhärligad. Inte i första hand genom att den Helige Ande utför sina väldiga gärningar, genom under o tecken genom oss.

Äktenskap & skilsmässa.

Hv.5:10-13 "Kvinnan" Min vän är strålande vit och röd, härlig framför tio tusen. Hans huvud är finaste guld, hans lockar palmträdsvippor, och svarta som korpen. Hans ögon liknar duvor invid vattenbäckar, duvor som badar sig i mjölk och sitter invid bräddfull rand. Hans kinder liknar välluktliga blomsterängar, skrin med doftande kryddor. Hans läppar är röda liljor, de dryper av flytande myrra.

Hv. 7:1-4 "Mannen" Hur sköna är inte dina fötter i sina skor, du ädla! Dina höfters rundning är som ett bröstspännes kupor, gjorda av en konstnärns händer.

Ditt sköte är en rundad skål, må vinet aldrig fattas däri. Din midja är en vetehög, omhägnad av liljor. Dina bröst liknar ett killingspar, tvillingar av en gasell. Din hals liknar Elfenbenstornet, dina ögon dammarna i Hesbon, vid Bat-Rabbinporten. Din näsa är som Libanonstornet, som skådar ut mot Damaskus.

Tänk vad den naturliga kärleken kan åstadkomma, dessa vackra ord från man och kvinna, ja det är nog något väldigt fint, att kunna få uppleva kärleken mellan man och kvinna. Och så vill vår himmelske Fader att det skall vara, att två människor finner varandra, tycker så mycket om varandra, att man kan dela ett helt liv tillsammans.

När det gäller kärleken till en man eller kvinna, så får den inte enbart bygga på utseende eller den kroppsliga begärelsen efter varandra, för det kommer inte att hålla i längden. Det måste finnas själsliga och andliga förmågor, andra saker som man uppskattar hos den andre.

Jag säger ju att jag sysslar med personlig undervisning, och skall även här vara personlig. Dom flesta som finner varandra och gifter sig med varandra, gör ju det av en naturlig kärlek till varan, men så var det inte i vårt giftermål.

Jag gick med en kallelse att få tjäna Jesus, och upplevde att föreståndare skulle vara min uppgift. Jag var ju ogift (frånskild innan jag blev frälst) och upplevde för att bli föreståndare så behövde jag ju en hustru. Träffade då min blivande hustru, men upplevde att jag inte tyckte speciellt mycket om henne, hon var vacker, men hade inte det andra som jag har talat om. Men jag kände mig driven i saken för jag behövde ju en hustru för att kunna tjäna min Gud.

Efteråt har vi båda förstått att vi handlade fel. Båda gick vi efter som vi trodde vara Guds vilja, och att det var viktigt att vi följde den, fast vi båda känslomässigt inte uppskattade varandra. Jag har mött andra som har handlat på samma sätt, sagt till motparten att det är Guds vilja att vi skall gifta oss. Av erfarenhet säger jag dig, "gör aldrig det," för det är fullständigt fel, Gud vill inte att vi skall gå in i ett förhållande utan att vi älskar varandra, den andre får säga vad som helst, gör det inte, för det är helt enkelt inte rätt.

Vi hade alltså ingen naturlig kärlek till varandra, och svårigheterna började nästan med en gång. Vi var ju så olika. Jag ville nog mer än min hustru att få äga Jesu liv, (nu är hon inte här, men kan säkert intyga att det var så) och att då få komma med Kristi kärlek, vilket jag också upplevde att det blev. Trots misstaget så ville jag ändå att vi skulle försöka att vara tillsammans, att vi med Guds hjälp skulle fortsätta, för om vi skilde oss, så hade vi ju ingen möjlighet att gifta om oss. Guds ord säger klart och tydligt att det är så, endast om den ena parten har varit otrogen, finns den möjligheten.

Vi kämpade i 20 år men sen gick det inte mer. kanske främst för att min hustru inte uppskattade Kristi kärlek, hon ville absolut få uppleva att jag hade en naturlig kärlek till henne, men det hade jag ju inte.

Jag kan berätta det för er, att Andens kärlek är något helt underbart, och även i det kan min tidigare hustru intyga. Att få ge sin hustru en kyss som den Helige Ande står bakom, är något helt underbart, att få krama om henne i hans kraft, att även med hans hjälp få komma tillsammans sexuellt, det kan bara den som upplevt det intyga, att något finare finns inte.
Vem kan äta, och vem kan njuta, mig förutan. Pred.2:25

Men för att ett äktenskap skall kunna fortsätta, förutsätter det, att båda parter är villiga att både ge och ta. Finns inte viljan hos den ena parten, så är det ju omöjligt antingen man nu med sin naturliga förmåga, eller med Andens hjälp vill fortsätta. Och Gud tvingar ju ingen att leva i ett förhållande som man inte trivs i, men det finns som kristen Guds ord som man i fortsättningen måste ta ställning till, och dom bör man ju ta med i sin bedömning när man vill skiljas.

Då kommer vi till skilsmässan.

Matt. 19:6 Vad nu Gud har sammanfogat, det må människan icke åtskilja.

Och även om nu Gud inte har sammanfogat som i vårt fall, så gäller detsamma för oss. Skulle du i din begärelse komma tillsammans med en prostituerad, så gäller samma förhållande, man är då skyldig att gifta sig med motparten.

1 Kor. 6:16 Viste ni då inte, att den som håller sig till skökan, han bliver en kropp med henne? det heter ju; de tu skola vara ett kött.

Man kommer inte undan sitt ansvar, har du som kristen kommit tillsammans med en man eller kvinna, så är du också skyldig att gifta dig med han eller henne.

Det är därför det är så viktigt, att man inte kommer tillsammans före man har gift sig, man har då möjlighet att dra sig ur ända fram till bröllopsdagen, om det skulle visa sig vara fel. Självt upplevde jag hur Gud allvarligt varnade mig, för att komma tillsammans före vi hade gift oss. Gjorde jag det, så skulle jag hamna i mörker sa han till mig. Så jag har efteråt förstått hur viktigt det är, inget samlag före vigseln. Jag var ju själv helt fel, men förstod inte det då, för då hade jag haft möjlighet att dra mig ur. Du kanske upptäcker att du är fel ute, men har du då kommit tillsammans så finns det ju ändå ingen möjlighet att återvända.

1 Kor. 7:10 De gifta ger jag denna föreskrift som inte är min utan Herrens; en hustru får inte lämna sin man men gör hon det ändå, skall hon förbli ogift eller försona sig med mannen, en man får inte skilja sig från sin hustru.

Här ges det tillfälle för var och en att efter skilsmässan komma tillsammans igen, man får kanske ett helt annat perspektiv när man får leva ensam ett tag, får än en gång möjlighet att se om det jag gjorde var rätt eller fel.

Matt. 5:32 Men jag (Jesus) säger eder: Var och en som skiljer sig från sin hustru för någon annan saks skull än otukt, han bliver orsak till att äktenskapsbrott begås med henne. Och den som tager en fränskild kvinna till hustru, han begår äktenskapsbrott.

Det är verkligen allvarligt det Jesus säger här, att även om jag själv inte gifter om mig, så blir det jag som blir skyldig till äktenskapsbrott. Om det är jag som vill skiljas, om den andra parten skulle gifta om sig. Har du tänkt på det? Vidare står det, att den som tar en fränskild man eller kvinna till sig, han begår själv äktenskapsbrott.

Man kan inte gifta sig med en kristen människa som har varit gift, som har skilt sig för någon annan orsak än otukt, för då begår man själv äktenskapsbrott.

Det kristna budskapet, den andliga undervisningen, gäller ju för oss som har blivit kristna, dom som är innanför har vi ju att döma. Det gäller alltså inte vad jag har gått igenom innan jag blev frälst. Gud gör allting nytt, det gamla är förgånget, jag har fått syndernas förlåtelse "för allt" det som jag tidigare har gjort, när jag levde utan Gud, och utan hopp i världen.

Det är vad Guds ord säger om äktenskap och skilsmässa, och själv får jag kraft från Honom, det står att han skall bevara mig från främmande kvinnor. Driften finns kvar hos mig, men jag upplever ingen som helst längtan att få komma tillsammans med någon annan kvinna, och hjälper han mig så vill han även bistå dig, kvinna eller man, ung eller gammal. Om vi inte ger upp, skall vi när tiden är inne, få bärga vår skörd.

Blev det till välsignelse? Hälsningar Raymond